



Til Kultur- og Fritidsudvalget

30-08-2016

Sagsnr.
2016-0309088

Bevillingsnævnets kompetence

Dokumentnr.
2016-0309088-1

Simon Strange har den 22. juni 2016 anmodet om, at der i forbindelse med at Kultur- og Fritidsudvalget den 29. september 2016 førstebehandler restaurationsplanen som oplæg til drøftelserne udarbejdes et notat, der belyser følgende forhold:

Sagsbehandler
Klaus Vollstedt

- hvilket manøvrerum har Kultur- og Fritidsudvalget overfor Bevillingsnævnet?
- hvilke beføjelser har Bevillingsnævnet i forhold til at tolke på restaurationsplanen og andre politiske beslutninger i Borgerrepræsentationen/Kultur- og Fritidsudvalget?
- hvilke regler er der givet fra oven?
- hvilke muligheder har Kultur- og Fritidsudvalget/kommunen for at påvirke/styre udviklingen?
- hvilke beføjelser fra Bevillingsnævnet til selv at udsende varsler og ændre praksis for nye områder i byen?

Svar

Københavns Bevillingsnævn er nedsat i henhold til restaurationslovens § 10, stk. 3.

Det er op til den enkelte kommunalbestyrelse at beslutte, om der skal nedsættes et bevillingsnævn eller ej.

Såfremt en kommune beslutter at nedsætte et bevillingsnævn betyder det, at nævnet træffer de afgørelser, der efter restaurationsloven er henlagt til kommunalbestyrelsen. Herudover medfører nedsættelse af et bevillingsnævn den fordel for ansøgerne, at disse får en klageadgang, idet et bevillingsnævns afgørelse kan indbringes for kommunalbestyrelsen, jf. restaurationslovens § 10, stk. 4.

I Københavns Kommune har Borgerrepræsentationen delegeret klagesagsbehandlingen til Kultur- og Fritidsudvalget.

Bevillingsnævnets opgaver og kompetence fremgår således direkte af restaurationsloven.

Samspillet mellem Bevillingsnævnet og Københavns Kommune blev indgående belyst i Hortens responsum af 29. november 2013 vedrørende Bevillingsnævnet for Københavns Kommune. Hovedtrækkene er følgende:

Sekretariat og Presse

Rådhuset
1599 København V

Telefon
33 66 23 42

Direkte telefon
2939 2994

E-mail
klvoll@kff.kk.dk

EAN nummer
5798009780515

www.kk.dk

Da Bevillingsnævnet er en selvstændig forvaltningsmyndighed, er der i udgangspunktet ikke noget direkte over-/underordningsforhold mellem Københavns Kommune og Bevillingsnævnet.

Dette udgangspunkt må imidlertid sammenholdes med,

- at det er Borgerrepræsentationen, der har besluttet, at der i Københavns Kommune skal nedsættes et bevillingsnævn og
- at Københavns Kommune (Kultur- og Fritidsudvalget) er lovbestemt klageinstans i forhold til alle afgørelser, der træffes af Bevillingsnævnet.

Derfor må det lægges til grund, at kommunen som det organ, der har besluttet at nedsætte Bevillingsnævnet og som lovbestemt klageinstans i forhold til alle Bevillingsnævnets afslag, må anses som et overordnet forvaltningsretligt organ i forhold til Bevillingsnævnet.

Kultur- og Fritidsudvalget er som klageinstans berettiget til at foretage en fuldstændig prøvelse af Bevillingsnævnets afgørelser både for så vidt angår det skønsmæssige og det retlige i sagerne.

Herudover følger det af almindelige retsgrundsætninger, at det danske forvaltningsretlige system forudsætter, at 1. instansmyndigheden er bundet af rekursinstansens afgørelse på de punkter, hvor rekursinstansen har taget stilling.

Det følger endvidere af de forvaltningsretlige grundsætninger, at en forvaltningsmyndighed er bundet af en overordnet forvaltningsmyndigheds afgørelser. Dermed vil Bevillingsnævnet i almindelighed være bundet af kommunens (Kultur- og Fritidsudvalgets og/eller Borgerrepræsentationens) afgørelser. Dette må også ses i sammenhæng med, at såfremt der måtte opstå en tvist mellem Københavns Kommune og Bevillingsnævnet om, hvordan bevillingsmyndigheden f.eks. skal forholde sig til nattelivet i kommunen, og denne tvist ikke kan løses ved dialog mv., vil Bevillingsnævnet ikke have andre muligheder end at rette ind efter kommunens retsopfattelse.

Kommunen har som det overordnede forvaltningsretlige organ og klageinstans rollen som den, der i tilfælde af en tvist mellem myndighederne bestemmer, hvordan praksis på området skal udvikle sig. Denne kompetence har kommunen uafhængigt af, hvordan Bevillingsnævnet – som underordnet myndighed – ønsker, at praksis måtte skulle ændres.

Såfremt Bevillingsnævnet og Københavns Kommune ønsker at ændre praksis kan dette ske på et sagligt grundlag med virkning for

fremtiden og under forudsætning af, at der er givet de potentielle ansøgere mv. et tilstrækkeligt varsel til at indrette sig på en sådan ændret praksis.

Populært kan samspillet mellem kommunen og Bevillingsnævnet sammenfattende beskrives på den måde, at kommunen blot kan bestemme, hvordan kommunen ønsker, at området skal administreres, og at Bevillingsnævnet er forpligtet til at rette ind i forhold til dette.

Som et eksempel på retningslinjer, som er besluttet af kommunen og som Bevillingsnævnet skal administrere efter, kan nævnes restaurationsplanen. Københavns Kommunes restaurationsplan er godkendt af Borgerrepræsentationen og er dermed et udtryk for kommunens overordnede retningslinjer for området. Det fremgår af den kommenterede restaurationslov, at en restaurationsplan indgår som et afvejningsmoment i forbindelse med bevillingsmyndighedens behandling af en ansøgning. Restaurationsplanen må derimod i sagens natur ikke udelukke den konkrete vurdering i forhold til den enkelte ansøgning.

En eventuel fortolkningstvivl i forhold til restaurationsplanen må i yderste konsekvens afklares i Borgerrepræsentationen, idet det er Borgerrepræsentationen, der har godkendt restaurationsplanen.